

La incapacitat del nostre Ajuntament

Un cas escandalós

Havem dit i repetit mantes vegades que els homes que actualment governen a la Casa Gran s'ens presenten en la solució de multiplicat d'afers com veritables incapacitats.

La disbauxa que constantment regna per no fer cas, i més i tot per desatendre assumptes que exigeixen una urgent solució, ens els presenta com vulgars pagesos de secà que sols confien en la pluja per a salvar llurs collites.

Fa vergonya el tracte que l'actual Ajuntament ha donat i està donant al problema escolar.

La necessitat de procedir urgentment a la construcció d'escoles on encabir-hi els jovenets que vaguen pels carrers l'havem predicada constantment nosaltres i se n'han fet ressò, demés, diversos sectors de la ciutat i premsa local.

Qualsevol Ajuntament que sentís el pes de la seva dignitat, cercant els mitjans d'allí on fos, hauria procedit fa temps a la construcció d'edificis per a escoles; edificis tan senzills com es vulgués, però que reunissin les més elementals condicions de sanitat i esbarjo, condicions imprescindibles per a fer confortable l'estada dels alumnes. Doncs no, senyors; l'Ajuntament de la nostra ciutat que, ho afirmem, mai li ha passat pel cap solucionar, ni tan sols intentar solucionar el repetit problema escolar, ha tingut una gran pensada.

Fa uns tres anys, pagades amb cabals de l'Ajuntament per cert molt ben emprats—varen practicar-se al pis on antigament hi havia la Casa Bressol, unes obres que varen convertir aquell pis en digne estada del Jutjat Municipal.

Les mirades dels dirigents del nostre Municipi —i, si gosessim dir-ho, que ja pensem dir-ho un dia, ben clar i català, les mirades del xòfer municipal,— s'han dirigit a aquell piset del carrer de Corró per a cercar-hi la solució del problema escolar, i, tal dit tal fet, l'Ajuntament acordà votar la quantitat de 6,500 pessetes per a fer obres als baixos de la Casa Comunal, per tal de traslladar-hi allí el Jutjat Municipal i establir en aquell piset del carrer de Corró un *conato* de Parvulari.

Si aquell a qui aludim no hagués confós Granollers amb Gallifa o amb Gratallops, hauria pogut pensar que a la nostra ciutat, aquesta solució no es podia proposar a l'Ajuntament, per aquests dos senzills motius: per dignitat i per vergonya.

Ni els nostres nois han d'anar a una barraqueta amb una renglera de graons i sense pati, ni el Jutjat Municipal se l'ha d'enclotjar a un lloc on farà nosa a tothom, on estarà ple d'incomoditats i mancat d'independència, ni l'edifici de l'Ajuntament se l'ha de tractar amb tan-

ta manca de pietat. Un rebost està molt bé en una casa particular i una *garita* està molt bé en un pas a nivell o en una caserna, però en l'edifici de l'Ajuntament, no i no. L'autor d'aquesta pensada de pagès no pot ésser home de bon gust ni home que estimi un xic els interessos de la ciutat, i si els autors fossin els dirigents del nostre Municipi, els diem que no tenen dret a malgastar els diners comunals en forma tan baixa i capriciosa i que haurien d'alçar el seu cor un xic més alt per tal de no befar-se tan manifestament dels nostres infants, d'institucions que haurien d'ésser respectades per tothom i dels interessos dels contribuents en particular i de la ciutat tota en general.

L'Ajuntament que vingui, com primer deure i per sentit comú, haurà d'enderrocar els armaris que per a hostatjar-hi el Jutjat, s'estan construint als baixos de la Casa de la Ciutat i anar seguidament, sense defallir i amb un esperit rublert de ciutadania, a construir escoles de nova planta, netes, sanítores i rialleres, tal com les necessiten els nostres infants i tal com les exigirem els ciutadans.

Les bromes de mal gust es van a fer a fora de Granollers; aquí, diem ben alt que no les tolerarem i a aquell a qui al·ludim i que talment sembla sord a les nostres suggerències, li direm que comencem a pensar que s'ha equivocat de poble i que tard o d'ajorn aniran homes al Municipi amb un criteri tan propi, que no els permetrà oir apuntadors ni portar faldilles, aquelles faldilles de les quals ens va parlar el regidor senyor Montañà i que la manca d'una pública protesta feta a temps i en el seu lloc, ens fa creure que és certa aquella pintoresca afirmació.

La solució donada a l'Escola de Segona Ensenyança és també altra solució de pagès. Nosaltres afirmem, perquè ens consta, que l'actual Ajuntament no ha tingut el més petit interès en obtenir per a la nostra ciutat un Institut que hauria significat, tant pels escolars com per llurs pares, un sens fi d'avantatges i garanties. El que ara s'ha fet, és talment un pegat en un banc. Fer d'Alcalde no vol dir treballar vuit hores diàries repartint personalment «bons» als pobres desgraciats per tal que en el dia de demà s'els pugui demanar el vot. Fer d'Alcalde, vol dir capacitar-se de les necessitats de la ciutat i personalment apoiar-les i defensar-les, cercant els mitjans o influències necessàries per tal d'obtenir el que la ciutat reclama.

L'Alcalde de Granollers i els seus satèlits no saben fer res sense «corredors». Desgraciadament per a nosaltres —ho repetim— el nostre Ajuntament figurarà en la història granollerina amb el nom de l'AJUNTAMENT DELS «BONOS»; no ha sabut fer altra cosa. L'Alcalde i els seus amics han entès que a Granollers no pot gastar-se unes pessetes per a anar a Madrid a demanar amb veu alta i forta la creació d'un Institut que era d'inel·ludible necessitat. Han recutjat col·laboracions que els eren ofertes per a treballar pel bé de la ciutat i s'han enamorat dels segells de correus, pensant-se que aquests els portarien la solució amb una safata; en canvi, es malgasten els diners amb passejades en taxis —només cal repassar els comptes dels taxistes per a convencer-se'n;— per a fer unes obres barroeres als baixos de l'Ajuntament i tancar-hi el Jutjat Municipal, i per a fer sardanes a la Plaça.

Creiem que serà arribada l'hora de que els homes que estimin un xic Granollers, es duguin compte del desgovern i de la incapacitat que regna al nostre Municipi i vulguin donar aquesta grotesca tragèdia per acabada.

L'Ajuntament

Sessió del dia 26 d'octubre

Comença la sessió sota la presidència del senyor Camillo. Hi assisteixen els regidors senyors Montañà, Valls, Colomer, Tardà, Gual, Taberner, Bofill, Pagès, Busquets, Tió i Pineda.

Es llegida l'acta de la sessió anterior. El senyor Montañà demana la paraula i diu que és molt difícil reflexar en una acta tot el que es diu en un debat mogut; creu que s'hauria de buscar una solució a fi de que es prenguessin notes taquigràficament, puix que, de no ésser així, l'acta pot tenir un caire parcial, i a continuació demana que es facin algunes modificacions en el que fa referència al Dictamen de la Comissió de Foment respecte la urbanització de la Plaça de l'Oli. Intervenien en aquest debat els senyors Busquets i Pagès i s'aprova l'acta, acceptant les rectificacions del senyor Pagès.

El senyor Secretari fa present que hi ha pendent, de la sessió passada, una comunicació de la Federació de Municipis Catalans demanant que el Municipi s'adhereixi a ço que fa referència a la qüestió de metges titulars.

El senyor Pagès fa constar que a petició seva va quedar damunt la taula aquesta comunicació perquè creu que resultaria que en treure els metges titulars en les condicions que té fixades el Sindicat Professional de Metges sortiria gravat el pressupost, com també podrien quedar desatesos tots els serveis sanitaris. Intervenien els senyors Montañà, Tardà i Busquets i s'aprova amb el vot en contra del senyor Pagès.

S'aprova una relació de cèdules fallides, després d'unes declaracions del senyor Pagès.

A instància de dit senyor passa a la Comissió d'Hisenda una instància del senyor Josep Tàpies, director de l'orquestra La Catalana, amb una nota de serveis prestats i factures aprovades.

Es llegeixen sol·licituds de beca de l'Escola de Comerç, i, en donar el nom d'una d'elles, el senyor Pagès demana la paraula i diu: «Aquesta no ha passat per la Comissió d'Hisenda». S'acorda que hi passi.

El senyor Secretari llegeix una instància demanant una font d'aigua, i el senyor Pagès diu que es demani a la Comissió de Foment que, en estudiar aquest assumpte, n'estudiï una altra per a la barriada de l'Estació del Nord. El senyor Montañà diu que una de les coses que s'hauria de fer és buscar la manera de portar a les fonts públiques l'aigua que tenim a l'Escorxador, així l'Ajuntament, que continua pagant l'aigua a En Serra, se la podria estalviar.

CORRETGES VICTORI

No s'estiren.
No necessita grasses de cop me-
na.
Poden treballar
amb aigua
Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe
Ferreteria A. Guinart Rocabert-Granollers

Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Díez Martín

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: ALFONS ROCA I SENDRA

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuïts

GRANOLLERS